

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vreda 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrta leta 1 gl.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrta leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 128.

V Ljubljani v petek, 1. avgusta 1884.

Tečaj I.

„Narodni dom“ v Gorjah.

Neprestano se čuje glasne pritožbe, da se žganje pitja vedno širi po slovenski zemlji ter da nam bode žganjarska kuga prej ali slej uničila naše čilo slovensko ljudstvo. V vsakem oziru se prikazujejo pogubne posledice te grde razvade. Zdravnik toži, da ves drug, zanikern in pokvarjen rod prihaja k vojaškemu naboru, pravnik jadikuje, da se množe zločini, storjeni v pijanosti, razumen gospodar pa bridko obžaluje, da toliko trdnih kmetijskih posestev uničuje — demon žganja! Nevarnost postala je tako velika, da si poklicana faktorja, državna uprava in deželni zastop, uže glavo belita z raznimi projekti, na kak način bi se dala zatreti ta prava *Cholera nostras*! Ali uže sedaj je gotovo, da se z golj vnanimi sredstvi, z visokim davkom in kazenskim postopanjem zoper pijance in krčmarje ne bode moglo izdatno pomagati ter da je v prvi vrsti treba — moralne podpore. Med kmetijskim prebivalstvom naj se razširi omika, njegovo srce naj se ogreva za bolj idealne težnje, potem ne bode več mladina selska tavalala po beznicah ter zabave si iskala v žganem strupu, v ponočnih pretepih in krvavih pobojih.

Baš v tem oziru pak imajo največjo važnost „bralna društva“ na kmetih. Mnogo bolj nego mestne čitalnice imajo poblehna bralna društva namen, odgojevati narod. V njih se zbirajo možaki in fantje po trudapolnem delu, tam se čitajo časniki in knjige slovenske, v prijateljskem razgovoru se čuje marsikatera razumna beseda, marsikatera lepa, domača pesem se razlega in narod se privadi čistejšemu užitku nego je kupica smrdljive, brlavke. Dobro je spoznal etično veljavo bralnih društev jeden najplemenitejših mlajših rodoljubov, katerega je nemila smrt prezgodaj iztrgala svojemu narodu, kojemu je posvetil v resnem nesebičnem delu vse svoje sile, pokojni pisatelj slovenski Tonejec-Samostal. Uže leta 1879 je on, rodom Gorjan, v družbi za blagor občine vnetega gorjanskega župana Jak.

Žumerja in brata njegovega, ljubljanskega učitelja A. Žumerja, sestavil pravila za tako društvo v Gorjah. Občni zbor se je sklical, župan izvolil se je predsednikom, a ker sta dva izmed ustanoviteljev, Tonejec in A. Žimer, morala nazaj na svojo službo in ker jedini župan ni mogel zmagati vseh poslov, zaspalo je društvo. Leto potem dobili so Gorjani novo delavno moč, nadučitelja Žerovnika. Le ta mož, kateri učiteljske naloge ne vidi le v tem, da se vaškim paglavcem v glavo ubija elementarno znanje v čitanji in pisanji, poprijel se je bralnega društva s pravo gorečnostjo, in združenemu prizadevanji župana in nadučitelja ter nekaterih družih razumnih narodnjakov se je posrečilo, na jesen leta 1882 bralno društvo gorjansko postaviti na trdno podlogo, udihniti mu krepko, sveže življenje.

A jedna opasnost preti vsakemu takemu društvu, — stalnega domovja vender le nima! V svojih, čestokrat tesnih in neprimernih prostorih zavisno je od milosti hišnega gospodarja. Enkrat kak prepir z njim, kaka več ali manj zlobna spletk, kakor jih kujejo tudi v vaški idili, — in bralno društvo je na prostem ter si mora iskati kako drugo zavetje. Ako se hoče tedaj društvo napraviti nerazrušnim, potem ne ostaje drugega, nego omisliti mu lastno streho, lastni „Narodni dom“.

In te misli poprijeli so se vrli gorjanski rodoljubi! Pač se je namera s prvega neizpeljiva, smešna videla marsikateremu starokopitnežu, a trdna volja premaga vse zapreke, in premagala jih je tudi v tem slučaju. Ljudstvo se je začelo zanimati, ogrevati, navduševati za to zgradbo, zlasti zaradi tega, ker se je gorjanski „Narodni dom“ zidal tudi v spomin šeststoletnice našega združenja s presvetlo cesarsko rodbino ter v obletnico osrečevalnega prihoda Nj. veličanstva v vojvodino kranjsko. Nabiralo se je in nabiralo, inteligentni Gorjani, — in imajo jih precejšnje število tam gori pod Pokljuko — segali so globokeje v svoj žep, pridružili so se domačinom nekateri vnani daritelji, posebno iz

duhovskega stanú, — omenjamo tu z živo pohvalo kaplana Zalokarja, kateri je do sedaj uže 58 goldinarjev volil v rodoljubni namen, — tudi državni poslanec gorenjskih kmetijskih občin, g. dr. Poklukar, priskočil je svojim ožjim rojakom z znatnim doneskom 50 gl., vse se je ganilo in gibalo, ta je pripeljal les, oni je dovažal pesek in kamenj, in tako se je posrečilo našim Gorjancem, tekom jednega leta sezidati svoj „Narodni dom“, kateremu bi ravno tako kakor českemu gledališču se prilegel ponosni napis: „Národ sobě! Národ samemu sebi!“

17. avgusta, dan pred rojstnim dnevom presvetlega našega gospodarja, praznovalo se bode otvorjenje novega „Narodnega doma“. Domači pevci, čudovito izvežbani po svojem pevovodji, nadučitelju Žirovniku, bodo prepevali, naše oko bode radostno se oziralo po korenjaških postavah gorenjskih junakov in gledalo z veseljem brhka dekleta, okolo nas pa se bode razprostirala ter objemala našo dušo vsa prirodna krasota gorenjskega raja. Kedor si hoče ogledati bujno podobo pravega narodnega življenja, naj ne zabi te prilike in sigurno se ne bode kesal, da se je udeležil izredne te narodne slavnosti.

Veselim se tega dneva, a jedna žala misel nam vender greni srčno radost. Spominamo se gorenjske vasi in njenih priprostitih prebivalcev in duhu se vsiljuje malo laskava primera med pohlevnimi Gorjani in ponosno — belo Ljubljano! Brez hrupa in šundra nabrali so ubogi vaščani tekom jednega leta potrebno svoto, tekom jednega leta postavili so hram narodne omike, vidno znamenje svoje narodne zavednosti.

In mi v Ljubljani? Leta in leta uže delamo, da nabereмо daril za potrebni „Narodni dom“, v potu svojega obraza pisarimo uvodne članke, kupujemo dobitke za veliko narodno loterijo in snujemo velikanske slavnosti na korist zgradbenemu fondu, a vender je materialni vspeh do sedaj tako malosten, da se mora stolnica slovenska uprav skriti pred priprosto gorenjsko vasjo. Tudi v tem

Listek.

N e č e m !

Spisal Silvanus.

(Dalje.)

Rodi imel je jedinico Lucijo. Za časa naše povesti obhaja se nje osemnajsti rojstni dan. Obdarjena je bila Lucija z vsemi prednostmi duše in telesa, krasna in duhovita, bila je, kakor poje pesnik:

Cvetju maja, roži slična,
Krasno lepa, nežno tanka,
Bistrogleda, rajsko mična,
Moškim srcem blepna zanjka;
Ustna svitla kot korale,
Polna urna, slada, šale, —
Mila, čista, rajska vsa.

Vrhu tega pa je bila še bogata. Ni čuda torej, da so se vsak dan oglašali pri Rodiji snubitelji, a Lucija je na očetove ponudbe in prigovarjanja (mati ji je uže zdavna umrla) odgovarjala, da je premlada, da neče zapustiti

očeta. In oče ni je silil, preveč jo je ljubil, vsako nje željo je izpolnil.

Po mestu govorilo se je časih v družbah, da bode Rodi poročil svojo Lucijo z Gustavom ter mu izročil trgovino. Tako se je govorilo in ugibalo, a kdo je mogel vedeti pravo. Istina pa je, da je Rodi ljubil Gustava ter da je imel do njega popolno zaupanje, in morda bi se ne bil protivil tej zvezi, če bi jo bila zahtevala Lucija.

Imenitna in vesela družba je zbrana nocoj pri Rodiji, mlado in staro. Veselje kraljuje povsod, vse hoče radostno obhajati osemnajsti Lucijin rojsten dan. Bogato se je in pije ter strastno pleše. Naš znanec pa tiho sloni med plesom ob stebri ter čaka prilike, da bi mogel govoriti z Lucijo. Dolgo uže čaka, ni je prilike. Komaj odpleše z jednim, uže se krasni Luciji uklanja drugih deset plesalcev. Lucija je nocoj izredno vesela, mnogo se smeje, gotovo sliši mnogo laskavih besed o svoji lepoti.

Prenehala je godba, nastal je odmor; plesalci in plesalke razšli so se hladit, Lucija ostala je pri damah v dvorani. Naš Gustavo pa je šel iz sijajne dvorane, sedel zunaj na

balkonu, podprl vročo svojo glavo v roke ter zrl zamišljeno pred se. Kaj je mislil? Kdo vé? Ali si je slikal veselo bodočnost, ali so ga morale obupne misli? Dolgo sedel je tó. „Nu, samotar, kaj tó posedaš, idi v samostan! Ti sediš tó in notri se godijo važne reči, sila važne in imenitne reči, ti pravim!“ Te besede, katere je govoril njegov znanec Leonardo, predramile so Gustava iz razmišljanja.

„Kake čudne reči? Pusti me v miru, truden sem!“ odgovori Gustavo.

„Truden, hi, hi! Saj sem tudi jaz truden. Vprašam, kdo bi ne bil truden? Časih mislim lepe misli, oh, lepe misli, da dobim za ženo Lucijo, ki bode bogata, sila bogata, da bi si lahko zidal letovišča in obilo si nakupil kónj, zdaj pa je vse šlo, šlo, proč... oh, vse, za nas vse!“ deklamuje Leonardo.

Te besede vzbudile so pozornost in radovednost Gustava.

„Kaj?“ vpraša zategneno Gustavo.
„Nu, nu! In zdaj ne vé nič, o ta tujec, ta samotar! Nu, pravim ti, notri se govori, da bodo nocoj obhajali zaroko Lucijino z mla-

oziru bode imela narodna slavnost v Gorjah mnogo, mnogo poučnega. Kaj, ko bi „Ljubljanski Sokol“ porabil to priliko ter napravil na ta dan izlet v prijazne Gorje?

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. Tajnik poroča o ustanovitvi zadrug: Odsek dovoljuje si naznaniti, da se za mesto Ljubljano uže snujejo zadrug ter da se bodo s priličnimi oddelki v obrtne skupine najbrž v kratkem ustanovile. — Tu gre za ustanovo zadrug na deželi. Zbornica je dobila od nekaterih c. kr. okrajnih glavarstev vloge, v katerih se prosi, naj se izjavi o sestavi zadrug. Vender se je tudi gledé onih okrajev na deželi, iz katerih do zdaj niso došle take prošnje, v pozneje navedenih predlogih oziralo, torej bodo oni veljali splošno kot podloga ustanovitvam zadrug po deželi, če bode predlagana podstava ugajala željam obrtnikov. Po zakonu naj se v prvi vrsti jednaki in sorodni obrti v jedni občini združijo v zadrug, dovoljeno pa je tudi, da se različni obrti združijo v zadrug. V prvi vrsti je torej treba, da se ustanovijo zadrug, katere bodo mogle obstati, katerim podloga je zadostno število združnikov, katerih bremena združitve preveč ne tlačijo. Dalje nastane vprašanje, na kakov način naj se ustanovijo zadrug, katere bodo mogle obstati, katero vprašanje se v naslednjem natančneje razpravlja. Ne more se tajiti, da morajo zadrug imeti v krajevnem oziru kolikor možno omejeno razsežnost, ker se takó občevanje in razgovarjanje med združnimi članovi olajša, nasprotno ovira, če se zraven še ne uvaža izguba časa in troški ob obravnavah in razgovarjanjih. Dalje se mora gledati na to, da se kolikor možno veliko število članov združi, ker je le tako pričakovati uspešnega delovanja bolniške blagajnice ter se je sploh le takó nadejati povoljnega uspeha. Pri tem se treba ozirati tudi na razdelbo obrtnih skupin in rešiti še mora vprašanje, če bi bilo možno ustanoviti zadrug po obrtnih skupinah, ali pa naj se pridržijo ustanavljanje kolektivnih zadrug. Gledé tega se mora opomniti, da bi za združenje v zadrug pri menjajočih se obrtnih in krajevnih odnošajih, ne bil vselej ravno isti način primeren, marveč trebalo bi sestavljati zadrug po raznih načinih.

Pri reševanju tega vprašanja in pri stavljenju daljših naslednjih predlogov je bil pred vsem obrtni register, katerega vodi zbornica, merodajen, in zaradi tega so se napravili izpiski iz obrtnega registra, da se spozna število in vrsta obrtov v vsakem davčnem, oziroma političnem okraju. Na podlogi teh brojevnihih podatkov se je torej postavilo načelo: I. Da se zadrug za vsak obrt posebe morejo le v redkih okrajih zaradi pičlega števila obrtov ustanoviti; II. da se ne more priporočati, da bi se ustanovile zadrug, obsežajoče samo

jedno ali več občin, ker manjka primerne števila združnikov; III. da bi bilo primerno, da se ustanovijo zadrug za večje ali manjše skupine obrtov in tudi različnih obrtnih vrst, obsežajoče jeden sodnijski ali politični okraj. Gledé zadrug, katere naj bi se v posamičnih okrajih ustanovile, se priporoča naslednji načrt:

- 1.) Gostilničarji, točarji vina in piva, točarji žganja, restavrantje, kavarnarji, hóteli, najemni vozniki in prepeljavci naj bi imeli:
 - a) za davčni okraj Postojino in Bistrico po jedno zadrug, potem za davčna okraja Senožeče in Vipavo vkup jedno zadrug;
 - b) Kočevje jedno zadrug, Velike Lašice in Ribnica vkup jedno zadrug;
 - c) Krško in Kostanjevica vkup, potem Mokronog in Radeče vkup jedno zadrug;
 - d) Kranj jedno zadrug, Loka in Tržič vkup jedno zadrug;
 - e) Ljubljanska okolica, Vrhnika, Litija, Zatična, Idrija, Lož, Logatec po jedno zadrug;
 - f) Kranjska Gora in Radóvljica vkup jedno zadrug;
 - g) Rudolfovo jedno zadrug, Žužemberk in Trebnje vkup jedno zadrug;
 - h) Brdo in Kamenik po jedno zadrug;
 - i) Metlika in Črnomelj vkup jedno zadrug.

2.) Mlinarji in žagarji naj bi imeli v vsakem političnem okraju po jedno zadrug, in sicer zaradi pičlega števila pomožnih delavcev in gledé na to, da so z mlini združene navadno tudi žage, torej ni lahko možno ta dva sicer različna obrta ločiti.

3.) Črevljarski obrt naj bi imel za političen okraj Kranj jedno zadrug.

4.) Ravno tako naj bi imeli kovači, žreb-ljarji, ključničarji, kleparji, kotlarji, pasarji, kolarji, urarji, puškarji, izdelovalci decimalnih tehtnic, in sicer za političen okraj Postojino, ljubljansko okolico, Kranj in Radóvljico po jedno zadrug.

5.) Dalje naj bi imeli lončarji, potem peki in medeninarji po jedno zadrug za političen okraj Kamenik.

6.) Drugi rokodelski in dopuščani obrti naj bi imeli vkup jedno zadrug, s posebnim ozirom na število obrtvalcev ali za vsak političen okraj posebe ali za več davčnih okrajev vkup.

7.) Pri trgovskih obrtih bi bilo primerno, da se za vsak političen okraj ustanovi jedna zadruga, ali da se izloči mala trgovina, kateri mali trgovci bi imeli za sé svojo zadrug.

Ker vender obrtni zakon daje najširše koncesije; kar se tiče krajevnega obsega združniškega okraja kakor tudi združevanja obrtnih vrst v skupine, naj bi se pred vsem oziralo na želje obrtvalcev v zborničnem okraju, in to tem bolj, ker ima zbornica izreči svoje mnenje le po zaslišanju obrtvalcev. Da bi mogla po zakonu ji dano nalogo izvršiti, naj bi se obrnila do c. kr. okrajnih gla-

varstev, naznanivši te razmere, da ta pozovejo obrtvalce, naj izrazijo svoje nazore in želje o ustanovljanju zadrug, oziroma o sestavi v skupine. Da se lažje sestavijo skupine, izdelala se je razredba obrtov, katere naj se ob jednom c. kr. okrajnim glavarstvom dološlje.

(Dalje prihodnjí.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Dné 18. t. m. volile bodo kmetske občine na Štajarskem svoje zastopnike v deželni zbor. Zanimanje za volitve je posebno na dolnem Štajarskem zelo živahno. Slovenska narodna stranka sklicuje mnogobrojno volilne shode. Tudi v Rušah obdržaval se je dné 27. pr. m. mnogobrojno obiskan volilen shod. Zboru predsedoval je župan bistriško-ložniški g. Rataj. Poslanec dr. Radač, poročal je o svojem in svojih somišljenikov delovanju v štajarskem deželnem zboru ter končal govor s pozivom, naj vsak domoljub pri volitvah stori svojo rodoljubno dolžnost. Glasna pohvala sledila je govoru. Občinski svetnik Režman zahvalil se je gosp. poslancu za njegovo vztrajno in rodoljubno delovanje v deželnem zboru ter ga v imenu volilcev prosil, da prevzame mandat tudi v prihodnje, kar je g. dr. Radač tudi obljubil. Gosp. dr. Gregorec govoril je o kmetskem vprašanju in o stiskanih štajarskih Slovencev v narodnem oziru ter izrazil nado, da se utegnejo stvari sedaj vender le na bolje obrniti, ako zjedineni konservativci in Slovenci zmagajo pri volitvah. Kot drugega kandidata priporočil je gosp. dr. Gregorec gosp. barona Goedla. Zbrani volilci sprejeli so jednodušno kandidaturo barona Goedla. Konečno zahvalil se je predsednik zbranim za mnogobrojno prisostvovanje ter je potem s trikratnim „živio“ na presvetlega cesarja zaključil volilni shod. Volitev gg. dr. Radača in barona Goedla je osigurana.

Kakor nam brzojav poroča, izstopili so nemški članovi iz českega kulturnega sveta. Abstinencija zaključila se je z veliko večino glasov. Poslanec Tausche priporočal je svojim somišljenikom, naj vender počakajo, da se vidi, kako stališče bode zavzemal kulturni svet nasproti predlogu o deljenju Česke v nemški in česki oddel. No zastoj! Določilo se mu je 24 ur za razmišljanje; to je naredilo tak utisek na poslance Tausche-a, da je podpisal izjavo gledé abstinence. Včera konstituiral se je kulturni svet ter kneza Schwarzenberga volil predsednikom. Izstop nemških zastopnikov se povsod ostro obsoja.

Tirolski deželni zbor je včera svoje zborovanje zaključil. V zadnji seji se je še zaključilo, da se ima v Inomestu zidati skladišča (Lagerhaus) ter se je ob jednom odobril dotični statut. Peticija tirolskih učiteljev, naj se ustanovi učiteljska pokojninska zaklada, se je po kratki debati odbila.

Mrzel zimski večer je, kakeršnega ne pomnijo Tržačani. Ostra burja oblastno gospodari po ulicah ter jezno tuli ovijajoče se okolo oglov. Prazne so skoro vse ulice; le tu in tam prikaže se kaka oseba, urno dalje hiteč stiska k sebi obleko, kajti ta ledena burja najde vsako luknjico pri obleki, da prodere do života; časih drdra tudi kaka kočija po ulicah, vozeč domov gospodo z veselic ali iz gledališča. Drugače je vse tiho. Kedo bi tudi nečoj pohajal po ulicah? Ljudje ostali so doma, zakurili si peči, posedli okolo njih ter si v dovtipih kratijo zimske ure — pač le bogatini, kajti reveži nimajo pečij ni drv.

V ozki ulici sredi mesta v tretjem nadstropji sloni pri malem oknu mlado dekle; vroče svoje čelo pritiska na mrzlo steklo, nje velike, črne, žarne oči, — in solzne so te krasne oči — pa zró sanjarsko čez hiše v daljavo, kakor bi hotele koga zazreti daleč tam za morjem . . .

(Konec prihodnjí.)

dim Berenzijem. Oj, to je hudo. Kdo bi ne bil truden, te vprašam. Zaroko, in s tem fantalinom, o, o! Časih pa si tudi ti . . .“ Leonardo ni izgovoril stavka, segel mu je Gustavo v besedo.

„Zaroko — nocoj?“ vpraša hlastno Gustavo.

„Da, da! Zaroko, ti pravim, pravo zaroko, in s tem fantalinom — o, vsi tako trdijo!“

„Idiva!“ vabi kratko Gustavo.

Odšla sta v dvorano. Zopet se je pričel ples. Ko sta Leonardo in Gustavo prišla v plesno dvorano, je Lucija uže plesala, a kmalu je nehala. Pri plesu odpela se ji je kita in hitela je v stransko sobo, da si jo popravi. Ta trenutek hotel je porabiti Gustavo. Zdaj mora zvedeti resnico, odkriti ji svojo ljubezen, zvedeti, če ga tudi ona ljubi. Ali je pa morda istina, kar mu je pravil Leonardo? To bi bilo strašno.

„Milostna, bi mi ne izvolili izkazati časti, da govorim z vami nekaj besedij?“ govori Gustavo in vpira proseče oči v Lucijo.

„Nečem!“ odgovori kratko Lucija ter odteče v plesalno sobo nazaj.

Torej je resnica, kar je govoril Leonardo! Lucija ljubi družega. To je hudo. O, in vender, kolikrat je gledala Gustava tako milo, tako ljubeznivo. „Kača! vadila se je na meni koketovanja; le igrala se je z menoj“, mrmral je Gustavo. Zbežal je iz vesele družbe in taval kakor blazen v svoje stanovanje.

Drugo jutro pa je bilo prazno njegovo stanovanje. Povpraševali so po njem, nihče ni mogel dati pojasnila. Ferdinand pa je dobil pismo: „Dragi prijatelj! Obljubil sem ti poročila — tu je. Hotel sem govoriti sinoči z Lucijo, a ona mi je odgovorila: Nečem! Ona ljubi drugega; sinoči obhajali so zaroko njeno z Berenzijem. Z menoj se je igrala — vender jo tako ljubim. Moje srce je razvalina. Naj bode srečna, nič jej ne očitam, bogastvo išče bogastva. Odšel sem; ne vprašaj, kam. Ohrani nesrečnega prijatelja v spominu. Gustavo.“

Hrvatski uradni list „Narodne Novine“ priobčuje v včerajšnji številki mnogo imenovanj uradnikov v svrhu, da se zboljša uprava. Imenovani so na novo štirje podžupani, 13 tajnikov in 15 perovodij za civilno Hrvatsko ter pet tajnikov in 11 perovodij za bivšo Vojno Krajino.

Tuje dežele.

Srbsko - bolgarski razpor bo kmalu poravnani. Zastopniki Avstro-ogerske, Nemčije in Rusije v Beogradu in v Sofiji so dotične predloge že priposlali svojim vladam.

Francoska komora sprejela je včeraj predlog o reviziji ustave v zmislu senata. Sedaj je torej gotovo, da se skliče kongres. Kongres snide se najbrže v ponedeljek.

Danes izteče obrok za *ultimatum*, katerega je Francoska stavila Kitaju. Kitajski poslanik je včeraj zahteval, da se obrok podaljša, no Ferry je to odločno odbil. Kakor znano je francosko brodogradništvo pri Fu-Ceu ter lahko eventualno precéj začne vojno akcijo.

Iz Sudana se poroča, da je pri Handuku zbranih 17000 ustašev. Uporniki napali so 28. pr. m. mestno obzidje, no Krupovi kanoni so jih zopet odpodili. — Dva angleška regimenta odišla bodeta po Nilu v Asuan. Nil sedaj uže raste ter se morejo po njem voziti do Asuana uže topniške ladje.

Dopisi.

Iz kamniške okolice dné 31. julija. (Izv. dop.) Gospod Levstik dejal je nekdaj v svojem zares šaljivem listu, da bodo šibal

Nemškutarje in narodnjake,
Če bodo delali napake

in se je te vzorne devize tudi držal, dokler se je ji držati mogel, dokler mu niso sape zaprli. Tudi „Ljub. List“ se je dosedaj neustrašeno boril za enako načelo in za to gorje mu, gorje njegovemu uredniku! Kakor nepopravno dete začne še hujše nagajati in razsajati, če je posvariš, tako se je sedaj vzdignilo „javno mnenje“ ljubljanskega občinstva proti njemu, in skoro vsa naša žurnalistika se je vrgla na Vas zaradi one notice: „Našim Sokolom.“

Molčal bi sicer o tej neljubi domači zadevi, pa vidim, da marsikdo, ki šteje glasove časnikarske o onem dobrohotnem posvarilu, uže dvoji, da je „Ljub. List“ pisal resnico, za to si štejem v svojo častno dolžnost, ponuditi se Vam za pričó. Bil sem baš onega večera v Ljubljani in še celo po naključji — na kazinskem vrtu. Slišal sem torej na svoja ušesa vse in potrditi moram, da Vaš list ni pretiral. Videl sicer nisem ničesa, ker me je bilo toli sram, da si nisem upal povzdigniti oči k višku. Zdaj mi je žal, zelo žal, da nisem tekel k plotu gledat onega gosпода doktorja, ki je vkljub svoji obilnosti, kakor je sam priznal v svoji interpelaciji, tako „stramm“ korakal za godbo, da ni slišal nič, ni videl nič!

Če bi kak neverjeten Tomaž ali Peter dvojil o tem dopisu, prosim, dajte mu priloženo mojo vizitnico!

Iz Begúnj na Gorenjskem 31. jul. (Izv. dopis.) Zopet so imeli naši prostovoljni ognjegasci priložnost, pokazati se. Vnelo se je dné 28. t. m. o polu 3. uri popoldne hišno poslopje Ivana Resmana. Precej, ko se je ogenj naznanil, prihiteli so ognjegasci pod načelništvom g. J. Rakovičevim na mesto, kjer so ogenj tako obkolili, da se je skedenj in hlev čisto nepoškodovan ohranil. Pogorelo je vsled hitre pomoči samo podstrešje, katero je zavarovano. Med mnogobrojuim ljudstvom, katero se je pri požaru zbralo, opazili smo tudi nekaj tujih gospodov, kateri so junaško ognjegascem pomagali. Nek znani g. Nikolin žrtvoval bi bil kmalu svoje mlado življenje. Tram, na katerem je stal, je pregorel in padel je s strehe na svinjak, kjer je k sreči obtičal. Dolžnost naša je, da se tem gospodom za njih junaško sodelovanje javna hvala izreka.

Pa tudi blagim prijaznim gostom, ki bivajo v Poljčah, izrekam v imenu pogorelega srčno hvalo za izdatno denarno podporo. —ij—

Z Bleda 31. jul. (Izv. dop.) Včeraj smo imeli pri nas učiteljsko konferenco našega okraja. Zbrali so se vsi gg. učitelji in gspdč. učiteljice. Konferenco je počastil s svojo navzočnostjo naš za šolo vselej jako vneti c. kr. okrajni glavar g. Dralka in pa tajnik c. kr. kmetske družbe, g. G. Pirc, ki nas je s kratkimi, a jedrnatimi besedami navduševal, naj pomagamo kmetu s svetom in poukom k blagostanji.

Poleg družih obligatnih točk sta bili na dnevnem redu tudi: 1.) „O varstvu ptičev“, katero je g. Žvagen obširno in temeljito razpravljal, in 2.) „O porabi šolarskih bukvarnic“, o kateri je vrlo dobro poročal g. Medic. Po konferenci smo imeli skupni obed pri „Litru“. Tu je bila zabava jako živahna. Pevci so nam peli umetne in narodne, in napitnice bile so navdušeno sprejete. Omenim naj le Žirovnicko napitnico g. nadzorniku Senekoviču, ki si je v kratkem času svojega tukajšnjega službovanja pridobil vsa srca. Da bi ga Bog ohranil mnoga leta med nami! Ta napitnica je bila govornjena vsakemu navzočemu prav iz srca in je bila zato tudi res navdušeno sprejeta. Na noč smo se vozili še po jezeru in so nas pevci razveseljevali s svojim vbranim petjem. Ta konferenca je bila prva, po kateri smo se združili k skupnemu obedu. A prepričani smo, da zdaj nobene več ne bo brez skupnega obeda.

Razne vesti.

— (Iz življenja.) Dné 27. m. m. zvečer vračala se je v Napoli znana koketa v svoje stanovanje v Via Chiaia. Na poti stopi ji nasproti mlad človek — baje prejšnji čestilec — ter petkrat ustrelil s samokresom na gospodičino; dva strela sta jo lahno ranila. Na vpitje gospodičino prihiteli so ljudje, a strelec je med tem ušel. Zanimljivo je pri tem to, da obstreljena ta damica neče imenovati imena napadnikovega.

— (Velika tatvina na pošti.) V Pešti prišla je na dan velika tatvina na pošti. Pred nekaterimi dnevi poslala je ogerska državna blagajnica znesek 640 000 gld. v državnih papirjih na Dunaj v osrednjo državno blagajnico, naj bi jih zmenjala. Zmenjani novi bankovci došli so nazaj v Pešto v sedmih zabojskih, in sicer kot poštna poslatev po železnici. Pri enem zaboji pa se je zapazilo, da pečati niso uradni; odprl se je zaboj in našli so v njem mestu naznanjenih 30 000 gld. tri opeke. Ni še znano, kje se je vzel iz zaboja denar.

— (Stekel prašič.) Iz Zagreba se poroča: „V Potusku napravil je stekel prašič med ljudmi in živino na semnju veliko zmešnjavo. Prašič ugrizel je ljudi in živali. Slednje so se splašile, se odtrgale in divjale po ulicah, kjer je nastala strašna gnječa. Pohojenih je bilo šest moških in jedna ženska, 29 živalij je poginilo, mnogo ljudi in živali je pa ranjenih. Naposled so vender njeli prašiča.“

— (Redki romarji.) „Petersb. Vjedomosti“ poročajo, da se v Petrogradu pričakuje tega meseca karavana buharskih mohamedanov, kateri bodo nastopili to daljno pot, da izkažejo svoje spoštovanje koranu (mohamedanskemu sv. pismu), kateri se nahaja v carski javni knjižnici; ta koran je po ustnih poročilih mohamedanskih napojen s krvjo Mohamedovega zeta, Alija; Rusi so si ga osvojili pri zmagi nad Buharo in ga prenesli v Petrograd.

— (Car se opravičuje.) Zanimljivo dogodbico pripoveduje „Ruski Arhiv“ iz življenja cara Nikolaja. Car izročil je namreč svojemu pobočniku, knezu R., pri vojaških vajah ukaz, naj ga izroči generalu Penherševskemu. A car opazil je, da se ne izpolnjuje njegov ukaz in zaradi tega strogo graja generala. Ta poslušal s povešeno sabljo. To napako pa je zakrivil knez R., kateri se je naslednji dan koj oglasil pri caru v zaslišanje, da izpové svojo krivdo. Car ga je objel in dejal: „Hvala ti, da si imel zaupanje v mene.“

Zdaj mi je možno to zadevo zopet poravnati.“ Drugi dan poklical je car generala Penherševskega v pričó vseh tovarišev k sebi ter mu dejal: „Popraviti moram krivico. Včeraj sem vas užalil; a zdaj sem čul, da vas ne zadeva očitane, in jemljem nazaj vam nezasluženo dano žaljenje. Podajte mi roko in recite, da mi odpustite.“ General poljubil je caru roko. Car pa je objel generala in zahteval, naj izreče besede „odpustim“. Potem se je zahvalil knezu R. ter dostavil, naj bi v enakih slučajih vsak tako ravnal.

— (Hrvatsk kipar.) Tržašk laški list poroča o hrvatskem kiparju Ivanu Rendiči naslednje: Ta simpatični umetnik, kateri z dvema stohama zastopa hrvatsko umetnost v tržaški razstavi, narodil se je z umetniškim čutom v duši. Zgodaj, uže kot deček, pričel se je vaditi v svoji umetnosti, ko je v svojem rojstvenem kraju, Sent Peter na otoku Brač, obdajajočo ga naravo, pasčo se živino, listje in grmičevje poskušal posnemati v koščeku ilovice. Slučajno prišel je v Trst, kjer mu je stari Maseotto dal prvi pouk v podobarstvu. Potem šel je v Benetke in pozneje v Florenco, kjer je pri Dupreji, kateremu ga je priporočil Nikolaj Tommaseo, se izobrazil. Rendič je bil in je še neutrudljiv delavec. Pisati bi morali dolgo razpravo, če bi hoteli le površno omeniti vsa dela, katera je izvršil ta umetnik. Razen drugih rezbarij različne vrste, imamo uže čez stotino stoh od Rendiča. Njegova dela so raztresena po Dalmaciji in velik del jih je v Zagrebu. Nedavno izdelal je monumentalno delo za Gorupovo obitelj v Reki. V tržaški razstavi sta dve stohi Rendičevi, jedna predstavlja H. Mamellija, druga pa kneza črnogorskega; to sta dve lepi, izborni deli. Osebito podoba črnogorskega kneza Nikolaja je izdelana s popolno, da, fotografsko natančnostjo, ves izvod je sploh duhovit in tehnično dovršen. Hrvatu Rendiču mora se priznati lovov v tem oddelku pred vsemi drugimi. — Tako sodi sicer Slovanom ne prijazen vlašk list.

— (Japonski dijaki v Rusiji.) Ruski listi poročajo, da pride nekaj mladih Japoncev iz spoštovanih družin v Rusijo, da se tū na vseučilišči v historično-filologičnih, matematičnih in vednostnih študijah izšolajo. Mladi Japonci nameravajo se tu v profesorje izobraziti, da bodo potem doma na svoji visoki šoli evropske učne moči nadomestili.

— (Šolstvo na Angleškem.) Na Angleškem in v Wallisu je 18540 šol, v katerih ima 4670 000 otrok prostora; vpisanih jih je 4273 000, šolo obiskovalo jih je počez 3127 000, torej 73 odstotkov. Šolski troški za lansko leto so znašali 3016 167 liber sterlingov. V 15 letih so se šolski troški v Angliji in v Wallisu povišali za 318 odstotkov.

Domače stvari.

— („Ljubljanski Sokol“ proti „Ljubljanskemu Listu“.) Danes ob 10. uri dopoldne vršila se je sodna obravnava v zadevi „Ljublj. Sokola“ proti našemu listu. Tožnika je zastopal odvetnik dr. Ivan Tavčar, zatoženi urednik prof. Šuklje zagovarjal se je osebno. Po obravnavi, trajajoči celo uro, proglasil je sodnik g. Čuček razsodbo. Tožba „Sokolova“ bila je zavrnjena, urednik „Ljublj. Lista“ spoznan nekrivim ter zatožbe oproščen. Natančno poročilo priobčimo prihodnjič.

— (Dr. Böhm t.) Danes je nam došla vest iz Novega Mesta, da je usmiljena smrt po dolgem trpljenji zemeljskih nadlog rešila c. kr. okrajnega zdravnika dr. Böhma. Gotovo bode žalostna vest prešinila vsakega, kateri je poznal ranjkega. Dr. Böhm bil je razmerno še mlad mož, junaške postave, neutrudni lovec, prava personifikacija čvrstega zdravja; a prehladil se je na potovanji v Italijo, začel bolehati in sedaj — ta tragična usoda! Naj v miru počiva! — Sedaj bodo sigurno tudi rešene opravičene pritožbe Novomeščanov, kateri so bili uže več mesecev brez pomoči graduirane doktorja; nadejamo se, da bode visoka vlada kakor hitro mogoče imenovala naslednika pokojnemu.

— (Izgubila) je predvčerajšnjem gospa M. v Lattermannovem drevoredu pozlačeno zapestnico z email-zapono in vdelanim biserom.

— (Neresnična govorica.) Dne 29ega pretečenega meseca umrla je iznenada 36 let stara krojaška žena Marija D. Raznesla se je govorica, da pokojnica ni umrla naravne smrti. Vsled tega naložila je oblast, da se ima pokojnica raztelesiti. Policijska zdravnik gg. dr. Kovač in dr. Ilner nista našla nikakih znamenj posilnega usmrtenja ter sta konstatirala, da je Marija D. umrla vsled mrtvouda.

— (C. kr. kranjska kmetijska družba) razglša naslednji oklic: C. kr. kranjska kmetijska družba bode iz državne subvencije, ki jo je za letošnje leto prejela od sl. ministerstva kmetijstva, podelila nekoliko podpore v pospeh sadjereje in pa za povzdigo in zboljšanje domače ovčereje: 1.) Za napravo in vzdrževanje šolskih vrtov in drevnic bode dala krajnim šolskim svetom majhne zneske v denarji in darovala sadna drevesca, divjake in cepiče, in to v prvi vrsti takim šolam, katere nimajo še vrta, pa dokažejo, da so uže v posestvu za vrt pripravnega zemljišča in da se krajni šolski svet v svoji dotični prošnji izrečno zaveže, da bode nemudoma za šolske namene pripraven vrt napravil ter ga zmirom šoli kot učni pripomoček ohranil. 2.) Za zboljšanje domače ovčereje bode družba kmetijska nakupila nekoliko ovnov in ovac lepega ukviškega plemena na Koroškem in jih brezplačno darovala takim gospodarjem, ki v svoji po županstvu in župniku potrjeni prošnji dokažejo, da a) uže več let in precejšnje število ovac redijo; b) da je njih kraj za ovčerejo posebno ugoden, in c) da jih je volja, dobljenega ovna, kolikor umna živinoreja dopušča, tudi svojim sosedom za plemo prepuščati. Prošnje za podporo šolskih vrtov in za ovce, potrjene od predstojnika dotične podružnice, imajo se pisмено najzadnji čas do dne 15. septembra 1884 vložiti pri podpisani družbi.

— (Trtna uš na Kranjskem) je tudi uže zaplodena v vinograde davkarske občine sv. Križ, sodnijskega okraja Kostanjevica. Vsled ukaza c. kr. poljedelskega ministra ni se pričelo s preiskovanjem vinogradov v Veliki Dolini, ampak v vinogradih kostanjeviških ter se bode nadaljevalo po vseh vinogradih ob Kolpi in Savi od Kostanjevice noter do Velike Doline na hrvatski meji. Pretečeni teden, to je, od 20. do 27. julija, preiskoval je potovalni učitelj g. Gustav Pirc z 20 delalci vinograde občine Kostanjevice, Ošterc in Črneče Vasi. V teh vinogradih ni se zasledila trtna uš. Znaprej pomagala bodeta tudi pri preiskavanju gospoda Ogulin in Reichel iz Novega Mesta. (Novice.)

— (Iz Postojine) se nam poroča, da je bil gosp. Vladimir Globočnik, sin vrlega gospoda glavarja, te dni promoviran v Gradci doktorjem prava. To je drugi slučaj, na katerega ponosen sme biti gospod glavar, kajti lansko leto dosegel je uže to čast prvorojenec njegov, nadbudni gospod Rudolf. Oba sina sta vredna svojega očeta in vneta za vse dobro, zlasti za napredek milega nam naroda.

— (Roparsk umor.) Te dni so našli v gozdu pri Jamnici na Moravskem necega Kočevarja obešenega na drevesu. Poklicana komisija je konstatovala, da je bil ubogi Kočevar poprej umorjen, oropan a še le potem obešen na drevo. Sodnija ostro zasleduje zločince.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 1. avgusta. Henrik Laube je danes ob 6. uri zjutraj umrl.

Langen, 1. avgusta. Prvi poskusni vlak se je danes dopoldne ob 10. uri iz Bludenza sim pripeljal.

Marseille, 1. avgusta. Včerajšnji dan tū 4, v Toulonu 2, v Arlesu 2 mrliča za kolero.

Carigrad, 1. avgusta. Brigantje ujeli so sinu britskega konzula Rodosta; zahtevajo odkupnine sedem tisoč funtov.

Dunaj, 31. julija. Zakon o reguliranji Glana dobil je najvišjo sankcijo.

Steyr, 31. julija. Danes pride sim poveljnik nadvojvoda Ivan. Jutri dojde namestnik baron Weber iz Linca, da vzprejme nadvojvodo Karola Ljudovika. V tovarni za orožje bode knez Otenio Lihnovski pozdravil nadvojvodo. Cesar se pričakuje v 19. dan

avgusta. Poslopja za razstavo so dovršena, električna razsvetljava napravlja velik vtis. Pri slavnosti odpretja bode 75 občin zastopanih.

Inomost, 31. julija. V denašnji končni seji deželnega zbora rešili so se računski sklepi in proračuni mnogih poljedelskih zalog. Potem je deželni glavar, izrekajoč namestniku za njegovo požrtvovalno sodelovanje zahvalo, zaključil zbor s živio-klicem na Nj. veličanstvo cesarja; deželni zbor je pritrjeval. Wildauer zahvalil se je potem v imenu poslancev deželnemu glavarju za njegovo vodstvo.

Praga, 31. julija. Pred otvoritvijo deželnega kulturnega sveta je po Krepeku deputacija zdaj samo od 25 nemških poslancev podpisano izjavo, da izstopijo, izročila predsedniku knezu Karlu Schwarzenbergu. Knez Schwarzenberg je tiho vzprejel to izjavo. Prečitane izjave o izstopu nemških delegirancev v kulturnem svetu je provzročilo živo nasprotovanje. Predsednik Schwarzenberg je zavrnil izjavo kot stvarno neopravičeno; potem se je prešlo k dnevnem redu.

Budimpešta, 31. julija. „Ungar. Post“ poroča iz Arada: „Po oficijalnih poročilih pride sim Nj. veličanstvo cesar v 29. dan avgusta.“

Rim, 31. julija. Věst o koleri v Turinu je po polnem neresnična.

Pariz, 31. julija. Zbornica je vzprejela revizijski načrt v sestavi senatovi; popravki se pridržijo kongresu.

Marseille, 31. julija. Pregledavanje grobov na mirodvoru Saint-Pierre je pokazalo, da niti polovica grobov, v katerih so mrliči za kolero pokopani, ni dobro desinficirana. — Po narodnosti jih je do zdaj tu umrlo: 798 Francozov, 322 Italijanov, 13 Špancev, 9 Grkov, 1 Anglež, 1 Avstrijec, 1 Nemec in 1 Amerikanec.

Toulon, 31. julija. Po noči tu 3, v Marseilleu 6 mrličev za kolero.

London, 31. julija. Vnel se je resen vstanek v Yemenu. Vstaši so se izrekli za Mahdija ter si priborili glavno mesto Sano in druge kraje. Zaukazalo se je 10 000 možem turških čet, da udušijo vstanek.

Belgrad, 31. julija. Patrijarh Angjelić odpotoval je danes v jutro v Karlovice.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 1. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.10
„ „ „ srebri	81.90
Zlata renta	103.40
5% avstr. renta	96.15
Delnice narodne banke	863.—
Kreditne delnice	313.30
London 10 lir sterling	121.55
20 frankovec	9.66
Cekini c. kr.	5.74
100 drž. mark	59.50

Uradni glasnik

z dne 1. avgusta.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnijski vrhniški za katastrarno občino Kamenik; poizvedbe v 9. dan avgusta t. l.

Razpisane službe: V obsegu politiške uprave dalmatinske dve logarski službi družega in tretjega razreda; plača 400 gld., ozir. 300 gld., 100 gld. in 75 gld. priklade, 100 gld. hodorine, 75 gld. za obleko in 12 gld. pisarniškega pavšala. Molbenice tekot starih tednov c. kr. dalmatinskemu namestništvu v Zadru. — V šolskem okraju kranjskem na dvorazrednici na Trati služba nadučitelja; 500 gld., priklade 50 gld., stanovanje; dalje učiteljske službe na jednorazrednicah v Besnici (400 gld.), Goričah (450 gld.) in Sv. Križi pri Tržiči (400 gld. in stanovanje). Molbenice do 28. avgusta c. kr. šolskemu svetu v Kranji. — Za oljarno ostrisko v Zalogu služba delovodje, ki je zmožen slovenskega in nemškega jezika. Molbenice upravnistvu tovarne.

Eks. javne dražbe: V Višnji Gori zemljišče Fr. Kistnerja iz Gabrovke (1219 gld.) dne 26. avgusta, 26. septembra in 28. oktobra. — V Logatci zemljišče Matije Ambrožiča z Planine (2850 gld.) dne 20. septembra, 23. oktobra in 22. novembra; — zemljišče Ant. Fajca iz Jakobovca (5160 gld.) dne 20. septembra (3. narok); — posestvo Jan. Lekana iz Rovt (4790 gld.) dne 20. septembra; — zemljišče Jan. Petkovška iz Medved. Brda dne 20. septembra. — V Zatičini zemljišče Terezije Piškur iz Radohove Vasi (134 gld. 60 kr.) dne 21. avgusta. — V Ribnici zemljišče Ant. Mikoliča iz Zapotoka (990 gld.) dne 23. avgusta, 23. septembra in 24. oktobra.

Razpisane ustanove: Na c. kr. živinozdravskem zavodu na Dunaji ustanova v znesku 300 gld. za Kranjce; dovršeni šesti razred gimnazije ali realke, znanje slovenščine in nemščine in starost ne več 26 let. Molbenice, podprte z učnimi spričevali, do 20. avgusta deželnemu odboru kranjskemu.

Pozivi: Pozivljejo se vsi oni, ki imajo iz zapuščine v 29. dan decembra 1883. l. z oporoko umrle gostinje Franciške Zupan iz Doslovč v župniji Breznice (okr. radovljjski) kaj terjati, da pridejo v 29. dan avgusta t. l. ob 9. uri dopoldne k okr. sodnji v Radovljici in tam ustmeno napovedo svoje terjatve ali pak do te dōbe prijavijo pisмено.

Tuji.

Dne 30. julija.

Pri Maliči: Wachenfeld, trgovec, iz Kasla. — Schneller pl. Mohrthal, c. kr. nadlajtenant, z Dunaja. — Kuchinka, trg. potovalec, iz Prage. — Koprivnik, c. kr. učitelj, iz Maribora. — Mattetz s soprogo iz Gorice. — Hoffmann in Černe, trgovca, iz Kočevja. Pri Slonu: Schreyer, zasebnik, in Bujatti Antonija in Ana, zasebnici, iz Trsta. — Ludwig, zasebnik, iz Pulja. — Eichler, fabrikant, iz Warnsdorfa. — Novak, lekar, in pl. Wachten, c. kr. stotnik, s soprogo, iz Gorice. — pl. Fischer, c. kr. lajtenant, iz Ljubotmera. — Jaklič, župnik, iz St. Vida. Pri Tavčarji: Bauer, sodn. svetovalec, iz Berolina. — Dr. Büchler iz Trsta. Pri Avstr. carji: Blaha, uradnik, z Dunaja. — Samotorčan, župnik, iz Sv. Jošta. Pri Južnem kolodvoru: Dr. Pausenberger, realnin prof., iz Frankobroda. — Petkovič, zasebnik; Huber, knjigovodja, in Fuderjoch, zasebnica, z Dunaja. — Hausser, posp. šef želez. vlakov, iz Inomosta. — Maroult iz Pontablja.

Umrli so:

Dne 31. julija. Fran Kos, uradniški sluga, 60 l., Sotška št. 10, Pyaemia (ostrupljenje vsled gnojenja). — Robert Trebelnik, šivilje sin, 71. 10 mes., sv. Petra nasip, utonil v Ljubljani.

Srečke

z dne 30. julija.

Brno: 11 14 33 79 75.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
31. julija	7. zjutraj	740.20	+17.8	jvzh. sl.	d. js.	4.70
	2. pop.	739.24	+23.4	vzh. sl.	p. js.	
	9. zvečer	740.02	+18.0	svzh. sl.	dež	dež

Komptoirist

zmožen slovenščine in nemščine, izveden v vseh komptoirnih poslih, se tekoj vzprejme.

Natančneje pri upravnistvu „Ljubljanskega Lista“.

Jurijev koledar

za leto 1885

bode izdalo uredništvo „Jurija s pušo.“

Obsejal bode do 200 strani: koledar, ilustrirane humoreske, šaljivo berilo in inserate od zadej, kateri se bojo računali po nizki ceni, za celo ali pol strani.

Izšel bode prve dni decembra t. l., cena mu bode samo 50 kr.

Naročnina naj se pošilja urednistvu „Jurija s pušo“ v Trst.

(63) 3—1

Omarine napise

za trgovce

imata vedno v zalogi

Kleinmayr & Bamberg

Kongresni trg.